

Bemærkning, at det forekommer mig, at efterhaanden som man faar en bedre Forbindelse mellem Øerne, maatte man kunne spare endnu flere Embedsmænd. At Guvernøren paa den Ø, hvor han ikke er til Stede, absolut skal være repræsenteret af en Sekretær, synes at være noget overflødig. Saa foreslaas der fremdeles Ændringer i Pensionsloven for Dansk Vestindien, hvorved det tilsigtes at forringe de betydelige Udgifter hertil for Fremtiden — de nu løbende Pensioner kunne naturligvis ikke forringes. Endelig er der med Hensyn til Militæruddgifterne forelagt et Lovforslag om Oprettelsen af et Gendarmerikorps. Udgifterne til Bygninger, Pensioner og mange andre Ting ikke iberegne, have de militære Udgifter i det sidste Finansaar udgjort 339,000 Frs., medens det foreliggende Forslag mener at kunne bringe dem ned til 273,000 Frs.

Som jeg tidligere udtalte, ere de betydelige, organisatoriske Bestemmelser, der her foreligge, i væsentlig Overensstemmelse med Venstres tidligere Standpunkt, og de ere til Dels baserede paa den vestindiske Kommission. Jeg antager derfor, at det maa siges, at Regeringen har haft et godt Grundlag at staa paa, da den fremlagde disse Forslag. Men desuden ønsker jeg paa ny at fremhæve, at disse Forslag have faaet fuld Tilslutning hos Kolonialraadet, og det er første Gang i de 40 Aar, der har været arbejdet paa en Reorganisation af disse Sager, at der har været Samstemning mellem Regering og Kolonialraadet. Jeg haaber derfor, at disse Forslag maa faa en beredvillig og velvillig Behandling i dette og det andet Ting. Endelig skal jeg kun tilføje, at tidligere kom Regeringen gennem alle sine Forslag til det Resultat, at selv om man forandrede Kolonialloven og Regeringen overtog Ansvaret for det hele, vilde der dog fremkomme et aarligt Tab paa allermindst 400,000 Kr., og endda vilde Øerne efter al Sandsynlighed ikke være i Stand til at klare sig. Med de her foreliggende Forslag tro Øerne derimod at kunne klare sig, og Statens Udgifter ville efter al Rimelighed kunne begrænses til 450,000 Frs. til Guvernementet, Pensionsbyrderne, Gendarmerikorpsset og til Støtte af Folkekirken derovre. Men herfra skal der drages 75,000 Kr., som St. Croix er gaaet ind paa at betale — hvad de ere overbeviste om, de kunne — til Staten. Der bliver da til Rest en Sum af 374,000 Frs., men derfra skal igen drages, hvad

der eventuelt vil kunne indkomme gennem Lotteriet, og det har i det sidste Aar indbragt Staten 150,000 Frs. Statens Udgift vil saaledes kunne bringes ned til noget over 200,000 Frs., men samtidig foreslaas det saa ogsaa at eftergive al Gælden og bringe denne ud af Statsregnskabet.

Med Hensyn til det finansielle Resultat ere Vilkaarene for Øerne efter de foreliggende Forslag jo for saa vidt ret tilfredsstillende. Men det kan ikke nægtes, at de Principper, paa hvilke Lovforslaget kommer til at hvile i Fremtiden, ere fuldstændig i Strid med, hvad vi ere vant til her i Landet, idet alt er baseret paa de indirekte Afgifter. Og den almindelige Valgret har ikke faaet Indpas paa Øerne, om end Valgretten er noget udvidet ved Regeringens Forslag, og der er ikke Spor af Antydning i Øjeblikket af, at man i Befolkningen skulde være villig til at forandre de indirekte Skatter til en mere direkte Beskatning. Desværre kende vi for lidt, selv efter at Kommissionen har været derude, til Øernes finansielle Forhold, vi kende ikke Værdien af deres Ejendomme og ikke hvad Formuerne kunne beløbe sig til der ude, saa det er uhyre vanskeligt herfra at kunne begrunde Forslag om Ejendomsskyld eller Formue- og Indkomstskat, og selve Kolonialraadene udtale sig bestemt derimod, det ligger udenfor deres Rækkevidde at kunne overse det, mene de, men da der jo skal finde en Revision Sted af disse Love i Løbet af 10 Aar, og da Valgretsgrænsen til Kolonialraadene er nedsat, er der Mulighed for, at de kunne arbejde sig frem i saa Henseende.

Jeg skal kun tilføje en Henvendelse til Ministeren. Der staaer i Koloniallovene, at Spørgsmaalet saavel om Bidragene til Statskassen som om Valgcensus skal tages op til Revision om 10 Aar, men ligger det i Koloniallovenes Affattelse aldeles tydeligt, at Moderlandet, naar først disse Lovforslag blive vedtagne, er berettiget til at lovgive paa dette Omraade? Thi have vi først vedtaget disse Lovforslag og ladet Kolonierne beholde deres Selvstyre, saa er det af Vigtighed, naar Moderlandet skal paatage sig alle Udgifterne til Guvernementet, til Militæret, til Beskyttelse og det andet, at vi vide, at Moderlandet kan betrygge sin Indfyldelse paa Øerne tilstrækkeligt gennem fornyet Lovgivning, saaledes at Kolonialraadene og Øerne ikke kunne nægte Gennemførelsen af Love, som herfra maatte anses for nødvendige, dels til